

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Homiletyka obrzędowa. Homilie dla dzieci i młodzieży
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Homiletics of rituals. Homilies for children and adolescents
Kierunek studiów	Teologia, kurs A, WSD w Kielcach
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki teologiczne
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. prof. dr hab. Stanisław Dyk
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład			2
konwersatorium			
ćwiczenia	30	IX, X	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	W1: Student ma podstawową wiedzę na temat teologii sakramentów; W2: student ma ogólne rozeznanie dotyczące psychologii rozwojowej; W3: Student ma podstawowe umiejętności komunikacyjne.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C 1: Student potrafi zdefiniować typy i rodzaje przepowiadania; posiada teologiczną i komunikacyjną wiedzę na temat przepowiadania w celebracji sakramentów; zna podstawowe aspekty przepowiadania do dzieci i młodzieży
C2: Student posiada umiejętność komponowania wybranych modeli homilii i kazań
C3: Student jest otwarty na poznawanie środowiska społeczno-psychologicznego dzieci i młodzieży; wykazuje twórcze podejście do tworzenia homilii i kazań

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student definiuje dialogiczną naturę człowieka, biblijne podstawy słuchania słowa Bożego oraz wskazuje na psychologiczne, kulturowe i społeczne uwarunkowania przepowiadania	T_W05; T_W15; T_W18;
W_02	Student prezentuje typy, formy i rodzaje przepowiadania w oparciu o różne kryteria ich klasyfikacji	T_W12
W_03	Student posiada wiedzę na temat funkcji homilii w celebracji liturgicznej	T_W12; Tk_W03
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student konstruuje typy, formy i rodzaje przepowiadania uwzględniając szczególne potrzeby słuchaczy oraz kontekst celebracji liturgicznej	T_U04; Tk_U01
U_02	Student posiada umiejętność merytorycznego argumentowania twierdzeń teologicznych oraz formułowania wniosków	T_U06
U_03	Student rozwija zdolności twórczego podejścia do spójnego formułowania jednostki przepowiadania	Tk_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student wyciąga wnioski z najnowszych osiągnięć homiletyki jako nauki teologicznej	Tk_K02
K_02	Student dba o jakość publicznie przekazywanych treści wobec aktualnych potrzeb słuchaczy słowa Bożego	T-K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Typy, formy i rodzaje przepowiadania. Charakterystyka homilii obrzędowych (aspekt treściowy i komunikacyjny). Homilie we Mszach z udziałem dzieci – wskazania dokumentów Kościoła. Psychologiczne uwarunkowania przepowiadania do dzieci i młodzieży.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersacyjny	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna
W_02	Wykład konwencjonalny	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna
W_03	Wykład konwersacyjny	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	Analiza tekstu	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej

U_03	Ćwiczenia praktyczne	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna
K_02	Dyskusja	Zaliczenie ustne	Karta egzaminacyjna

VI. Kryteria oceny, uwagi...

Kryterium oceny jest biegłość studenta w określeniu podstawowych form przepowiadania, najważniejszych aspektów homilii obrzędowych, możliwości adaptacji celebracji liturgicznych we Mszach z udziałem dzieci, psychologicznych uwarunkowań przepowiadania do dzieci i młodzieży oraz umiejętność komponowania wybranych modeli homilii i kazań.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
J. Wallace, <i>Przepowiadanie obrzędowe</i> , „Przegląd Homiletyczny” 9 (2005), s. 57-75; <i>Podstawowe aspekty homilii we Mszach z udziałem dzieci</i> , „Roczniki Liturgiczno-Homiletyczne” 2 (58) 2011, s. 133-146; E. Rydz, <i>Psychologiczne podstawy kształtowania się religijności dzieci w wieku przedszkolnym</i> , „Przegląd Homiletyczny” (2003), s. 213-226; E. Rydz, <i>Psychologiczne podstawy kształtowania się religijności dziecka w wieku młodszym szkolnym</i> , „Przegląd Homiletyczny” (2004), s. 153-162.
Literatura uzupełniająca
J. Twardy, <i>Aktualizacja słowa Bożego w kaznodziejstwie</i> , Przemyśl 2009, s. 138-190; C. Biscontin, <i>O homilię bardziej skuteczną - wyznaczyć strukturę homilii</i> , „Przegląd Homiletyczny” 7 (2003), s. 161-168; A. Schwarz, <i>Jak pracować nad kazaniem</i> , Warszawa 1993; G. Siwek, <i>O przepowiadaniu do młodzieży uwagi kilka</i> , „Biblioteka kaznodziejska” 152 (2008), nr 1, s. 9-18; E. Rydz, <i>Psychologiczne podstawy kształtowania się religijności młodzieży (do 18 lat)</i> , „Przegląd Homiletyczny” 9 (2005), s. 157-170; J. Kurzępa, <i>Rekolekcyjna gra pozorów. Refleksje nad (nie)skuteczności dialogu z młodzieżą</i> , „Homo Dei” 83(2014), nr. 4, s. 9-27; P. Mąkosa, <i>Katecheza młodzieży gimnazjalnej Polsce</i> , Lublin 2009; E. Rydz, <i>Psychologiczne podstawy kształtowania się religijności młodzieży w wieku 18-24</i> , „Przegląd Homiletyczny” 10 (2006), s. 117-129. Jurczak, <i>Perswazyjność pism młodzieżowych a system wartości dorastającego człowieka</i> , w: <i>Retoryka dziś</i> , red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001, s. 173-189; E. Rydz, <i>Psychologiczne podstawy kształtowania się religijności młodzieży w wieku 18-24</i> , „Przegląd Homiletyczny” 10 (2006); H. Simon. <i>Kazania dla młodzieży</i> . „Materiały Problemowe” 2(1988) s. 97-110.